ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8,5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1074 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 καὶ 25-94 | ΠΑΤΡΑΙ, Παρασκευὴ 30 Ἰανουαρίου 1948

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΑ'Υ'ΒΣΕ'Υ'

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ ΝΑ ΔΙΕΞΑΓΑΓΗ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

ΑΝΑΝΕΟΥΤΑΙ Ο ΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ

ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΝ

ΑΘΗΝΑ. Ὁ στρατηγὸς Λαΰβσεῦ προέβη τὴν ἐσπεραν εἰς τας ἀκολούθους δηλώσεις : «Ἐκ τῶν 159.000.000 δολλαρίων, ποὺ ἐνεκρίθησαν διὰ τὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἄνω τῶν 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διετέθησαν μέχρι τέλους τοῦ 1947, ὅμως ἡ πραγματικὴ ἀξία τῶν παραγγελιῶν τῶν ἐφοδίων εἶναι σημαντικῶς ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων δεδομένου, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν ἐφοδίων ἠγοράσθησαν ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν ἀποθεμάτων μὲ σημαντικὴν ἔκπτωσιν.

Διὰ τῆς ἐπιτευχθείσης οἰκονομίας ἐξησφαλίσθη ἡ ἀγορὰ περισσοτέρων ἐφοδίων. Αἱ μελετήσεις ποὺ ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εὑρίσκονται ἤδη ὑπὸ διεκπεραίωσιν, ἀντιπροσωπεύουν δὲ σξιόλογα ποσὰ καὶ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς δαπάνας τοῦ 1947.

Συνολικὸς ὄγκος τῶν στρατιωτικῶν εἰδῶν καὶ ἐφοδίων ποὺ ἐξεφορτώθησαν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας βάσει τοῦ προγράμματος τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουνίου ἀνῆλθεν εἰς 50φορτία ἀντιπροσωπεύοντα 90.076 τόννους. Περίπου 60 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐκ τοῦ προγράμματος διετέθησαν δι' ἐφόδια ἐπιμελητείας, ὡς προφιμα διὰ τὰς Ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, κτηνοτροφὰς διὰ τὸ μεταγωγικόν, πετρελαιοειδῆ διὰ τὰ αὐτοκίνητα, καὶ ἱματισμὸς διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ στρατοῦ. Ἕτερα 24 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐδαπανήθησαν δι' ἐφόδια τοῦ πυροβολικοῦ, περιλαμβάνουν δὲ ὀχήματα αὐτάμματα ὅπλα, ὅλμους, πυροβόλα, καὶ πυρομαχικὰ παντὸς εἴδους. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προγράμματος βοηθείας διετέθησαν ἐπίσης μεγάλα ποσὰ διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ ἰσώματος διαβιβάσεων τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας. Τὰ διατεθέντα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν μεταφορικὰ μέσα περιλαμβάνουν ἑκατοντάδας τζὶπ καὶ φορτηγῶν ποὺ ἡμίσεως καλύπτουν καὶ αὐτοκινήτων — βυτίων. κλπ. Ἐπίσης 800 ἵππους καὶ ἄνω τῶν 1100 ἡμιόνων.

Ἐπίσης παρηγγέλθη διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν σημαντικὸς ἀριθμὸς ὁβιδοβόλων τῶν 75 χιλιοστομέτρων ἐπὶ πλέον τῶν ὅπλων τοῦ αὐτοῦ διαμετρήματος ποὺ εὑρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων.

Μέρος τῶν Ἀγγλικοῦ τύπου ὁρειβατικῶν πυροβόλων τῶν 3,7 ἰντσῶν μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι σήμερον ἐφωδιασμένος ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλων Ἀμερικανικοῦ τύπου. Ἀντικαθιστῶμεν βαθμιαίως τοὺς Ἀγγλικοὺς ὅλμους καὶ μερικὰ πυροβόλα δι' Ἀμερικανικῶν ὄχι διὰ λόγους ὑπεροχῆς τῶν ἰδικῶν μας ὅπλων ἔναντι τῶν Ἀγγλικῶν ἀλλὰ διότι εἶναι εὐκολώτερον νὰ παρέχωμεν πυρομαχικὰ δι' ἰδικοῦ μας τύπου ὅπλων.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς στρατὸς μὲ τὸν σημερινὸν ἐφοδιασμόν του εἶναι ἀνώτερος ἔναντι τῶν ἀνταρτῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διεξαγάγῃ ἐπιτυχῶς ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον των.

Φυσικὰ θὰ εἶναι ἀκόμη καλλίτερον ἐφωδιασμένος ὅταν ἀφιχθοῦν ὅλα τὰ ἐφόδια ποὺ παραγγέλθησαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὀργανοῦνται τὰ τάγματα Ἐθνοφρουρᾶς. Τὰ τάγματα θὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναλάβουν τὴν ὑπεράσπιση τῆς ὑπαίθρου ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν συμμοριτῶν, παρέχοντα οὕτω εἰς τὰς αὐξανομένας δυνάμεις τοῦ στρατοῦ τὴν δυνατότητα ν' ἀφήσουν τὸν ρόλον τῆς στατιστικῆς ἀμύνης καὶ ν' ἀναλάβουν ἐπίθεσιν.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΑΛΗΘΩΣ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Ν. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Φυσικὴ τις ὁρμὴ ἑλκύει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν μέγαν κόσμον τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, πρὸς τὴν θέαν τοῦ μεγάλου τούτου θεάτρου τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων ἐν αἷς αἱ ἀφηρημέναι περὶ ἀρετῆς καὶ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπουκαὶ περὶ τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου θεωρίαι λαμβάνουσι ὑπόστασιν θετικὴν ἐν ταῖς ἠθικαῖς μορφαῖς τῶν δρώντων ἐν τῇ Ἱστορίᾳ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. Μόνη ἡ ἱστορία προσώπων παρέχει ἡμῖν τὰ παραδείγματα τὰ ὑψοῦντα τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν καὶ ἐμπνέοντα εἰς αὐτὴν θαυμασμὸν πρὸς τὰς ἐνσαρκουμένας ἰδέας καὶ πρὸς τὴν ἐν αὐταῖς διαφαινομένην ἀνθρωπίνην ἠθικὴν ἀξίαν.

Ὁ μέγας Περικλῆς εἰς τὸν περὶ ἀρετῆς τῆς φιλοπατρίας λόγον του, τῆς φιλοπατρίας τῆς ἀληθοῦς τῆς ἐκδηλουμένης ἐν τῇ ὑψίστῃ αὐταπαρνήσει τοῦ ὑπὲρ ἀμύνεσθαι μέχρι θανάτου, συνιστᾷ τὸ ἔργῳ θεᾶσθαι τὴν ἀρετὴν ταύτην, τὸ μελετᾶν τὴν ἱστορίαν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀνθρώπων τῶν δημιουργησάντων τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

Διὰ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἡ ἱστορία, ἀπὸ συστήματος ἀφῃρημένου περὶ ἠθικῆς καὶ ἠθικοῦ μεγαλείου ἀνθρωπίνου πλάττει ἀνθρωπίνην ἠθικὴν ἀτομικήν, ἀτομικῶς ἐκπροσωποῦσαν τὰ τοῦ ἰδεώδους ἀνθρώπου. Δι' αὐτῶν κτίζει τὴν μεγαλοπρεπῆ στοὰν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν πάντων τῶν αἰώνων. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν στοὰν ὑψοῦται ἠθικῶς καὶ μεταρσιοῦται ἐν τῇ συνειδήσει καὶ συναισθήσει τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας καὶ μεγαλείου ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἐν τῷ παυθέῳ τῆς ἱστορίας ἀναστηνόντων ἡμιθέων πρὸς τὸ θεῖον ὕψος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ προορισμοῦ.

Ἀλλὰ ζήτημα μέγα καὶ σοβαρὸν τίθεται πρὸ ἡμῶν: Τίνες οἱ ἀληθῶς μεγάλοι; Ὁ ἡμέτερος αἰὼν εἶναι πλούσιος εἰς μεγαλεῖα κατὰ μέρος, εἰς μεγαλεῖα μονομερῆ, εἰς στρατηγοὺς, εἰς φιλοσόφους εἰς φυσικοὺς, εἰς πολιτικοὺς ἄνδρας μεγάλους. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἐν διαφόροις ἐπαγγέλμασι τοῦ βίου ἐξέχοντες ἄνδρες, εἶναι καὶ λέγονται μεγάλοι ἐν τῷ ἐπαγγέλματι αὐτῶν, μεγάλοι στρατηγοί, μεγάλοι πολιτικοί, μεγάλοι ἐπιστήμονες, ἀλλὰ δὲν εἶναι οὐδὲ λέγονται μεγάλοι ἄνδρες. Μόνοι δὲ οἱ ἑνοῦντες ἐν ἑαυτοῖς μετὰ τῆς φυσικῆς μεγαλοφυΐας πᾶσαν τὴν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀναγομένην σοφίαν καὶ ταύτην πραγματοποιοῦντες ἐν τῷ βίῳ, οὗτοι εἶναι ἄνδρες μεγάλοι. Οἱ ἄνθρωποι οἱ μικροὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, οἱ ὡς ἐκ τῆς γεννήσεως ἢ τῆς φορᾶς τῆς τύχης ταχθέντες ἐν θέσεσιν ὑψηλαῖς καὶ ἀποστολὴν ἔχοντες μεγάλην, καὶ ὅμως σπουδάζοντες περὶ μικρὰ καὶ ταῦτα ἐξαντλοῦντες τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν εἶναι οἱ μεγάλοι σχολαστικοὶ ἢ τὰ μεγαλόσωμα ἑρπετὰ τῆς ἱστορίας. Ἀλλὰ τὶς ἔξοχος ἀνὴρ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τοιαύτης τελειότητος δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τοὺς θεολόγους ἅμα καὶ φιλολόγους, τοὺς φιλοσόφους ἅμα καὶ ποιμενάρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, τοὺς ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι διαπρέψαντας καὶ συνάπτοντας πάντα ὁμοῦ μετὰ τῆς ὑψίστης ἀνθρωπίνης ἀρετῆς, τὴν πρὸς ἠθικὴν τελειότητα σπουδήν; Ἡ πίστις των ἡ θερμή, ἡ πολυμάθειά των ἡ ἄπειρος, ἡ ῥητορική των δεινότης ἡ ἀπαράμιλλος, πρὸ παντὸς δὲ τῆς ἀρετῆς των τὸ ὑπέρτατον ὕψος, ἦσαν αἱ βαθμίδες ἐκεῖναι διὰ τῶν ὁποίων ἀνεβίβάσθησαν ταχέως εἰς τὰ ὕπατα τῆς ἐκκλησίας ἀξιώματα, ἀναφανέντες ἐν τῇ ἱστορίᾳ οἱ ἀληθῶς μεγάλοι ἄνδρες.

Ἂν ὡς πολῖται τοῦ παγκοσμίου χριστιανικοῦ Κράτους ὀφείλομεν εἰς αὐτοὺς μεγάλην εὐγνωμοσύνην, ἀναλογισθῆτε ποῦ φθάνει τὸ μέγεθος τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦμεν εἰς αὐτοὺς ὡς χριστιανοὶ Ἕλληνες διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ θαυμασίου ἐκείνου κρίκου, ὁ ὁποῖος τοσον στενῶς καὶ τόσον ἁρμονικῶς συνέδεσε τὸν Χριστιανισμὸν μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διὰ τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἡ Τριὰς τῶν Θείων Ἱεραρχῶν ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ θρησκεία ἐξέπνευσεν. Οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ ψυχορραγοῦντος Ἰουλιανοῦ «νενίκηκάς με Νσζωραῖε» ἦσαν ἡ ὑστάτη ἐπικήδειος κραυγὴ τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ἦσαν ἡ ἀναγνώρισις τοῦ θριάμβου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὰ ὅπλα τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρεδόθησαν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ὁ δὲ Χριστιανισμὸς ἐξαγνίζει καὶ συνεχίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀποκαθιστάνει τὴν ἑνότητα αὐτῆς καὶ προσθέτει νέαν δόξαν εἰς τὸ ἔνδοξον ὄνομα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ παιδεία, βαπτισθεῖσα εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἐθνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναβιώσεως, ἀνέδραμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνους διὰ νὰ ζητήσῃ ἐν τῷ ἔργῳ θεᾶσθαι τὴν ἀρετὴν, ἐκεῖθεν πρωτότυπα ἀντάξια τῆς ἱερᾶς καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοιοῦτους δὲ εὗρεν τὸν Βασίλειον, τὸν Γρηγόριον, τὸν Ἰωάννην, τῶν ὁποίων τὴν μνήμην Σχολεῖον καὶ Ἐκκλησία ἑορτάζουσι σήμερον.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, κατὰ σημαντικὸν μέρος, τὸ ναυάγιον τῆς τελευταίας Διασκέψεως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν τῆς Ρωσσίας, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρ' αὐτῆς ζητουμένας ἐπανορθώσεις ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν. Εἶναι γνωστὸν πόσον ἀνένδοτος ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ὁ Μολότωφ. Αἰφνιδίως τώρα τροποποιεῖται ἡ Σοβιετικὴ ἀξίωσις καὶ τοποθετεῖται ἐπὶ νέας βάσεως, ἡ ὁποία κρίνεται, ὅτι παρέχει δυνατότητας πρὸς συζήτησιν. Τὸ γεγονὸς ἐσημειώθη ἀπὸ τοὺς σχολιαστὰς τῆς διπλωματικῆς καταστάσεως, ὡς μία πρώτη εὐχάριστος ἐνδειξις. Καὶ ἀναμφιβόλως δύναται νὰ ἐπισημανθῇ, ὡς τοιαύτη, ὑποδηλοῦσα, ἐνδεχομένως, διάθεσιν μεταβολῆς, ἐκ μέρους τῶν Σοβιέτ, εἰς τὴν τακτικήν των. Τίποτε δὲν ἀποκλείει, μετὰ τὴν ἔντονον ἀντίδρασιν τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, ἡ Μόσχα νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην προσαρμογῆς τῶν σκέψεών της εἰς τὴν διαμορφωθεῖσαν ἤδη πραγματικότητα, ἀντιλαμβανομένη, ὅτι παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτὶ ἡ ἐποχὴ τῶν δισταγμῶν καὶ τῶν ταλαντεύσεων καὶ ὅτι συνεπῶς οὐδὲν ἠμπορεῖ νὰ προσδοκᾷ περαιτέρω ἀπὸ τυχὸν ἐμμονὴν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στρατηγικήν της. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν καὶ μὲ ὅλας τὰς πάντοτε ἐπιβαλλομένας ἐπιφυλάξεις, ἴσως κάποια ἐλπὶς μόλις νὰ ἰχνογραφῆται καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Προσέγγισις τῶν Μεγάλων δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ καὶ ἐπ' αὐτῆς νὰ εἶχεν ἐπίδοασιν. Διότι, ἂς μὴ λησμονῆται : Τὸ Ἑλληνικὸν εἶναι περισσότερον Εὐρωπαϊκὸν καὶ ὀλιγώτερον Ἑλληνικὸν πρόβλημα.

*

Ἀντὶ τῆς πολυθρυλήτου ἀναγνωρίσεως, ἡ ὁποία, πρὸς τὸ παρόν, δεν φαίνεται ὑπόθεσις εὔκολος, διωρισθησαν, εἰς τὰς χώρας των δυο ρυφόρων, «ἐπιτροπαὶ βοηθείας» πρὸς τὸν Μάρκον. Τὸ πρᾶγμα εἶναι φυσιολογικόν, προκειμένου περὶ τῶν ἐρυθρῶν τυραννίδων. Ἀλλὰ ἐρανος ὑπὲρ τοῦ ἀρχιληστοῦ ἀπὸ τοὺς ὁμοιαλάκτους του καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ; Ἐὰν ἀληθεύουν τὰ ὅσα σχετικῶς μετεδόθησαν, δὲν γνωρίζομεν ποῖος χαρακτηρισμὸς θὰ ἐπέδιδε τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐσχημάτιζεν ὁ χι μόνον ἡ Ἑλληνικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ παγκόσμιος Δημοσία Γνώμη. Θὰ ἀπετέλει, ἄνευ προηγουμένου, τραγελαφισμὸν καὶ ἀντίφασιν ἀνοικονόμητον, ὁ μὲν κ. Μπέβιν νὰ κεραυνοβολῇ τὸν ἐσμὸν τοῦ Μάρκου καὶ νὰ διακηρύσσῃ ὅτι κτηνώδη εἶναι τὰ γνωρίσματα τοῦ Δημητρῴφ, οἱ δὲ Ἀγγλόφωνοι πράκτορες τοῦ τελευταίου νὰ συγκεντρώνουν λίρας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ὑπάρχει, λέγει ἡ εἴδησις, νόμος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀπαγορεύων τοὺς ἐράνους. Ἀλλὰ νὰ γίνῃ, ἐν ἀνάγκῃ. Διότι εἶναι ζήτημα γοήτρου πλέον διὰ τὴν Μ. Βρετανίαν. Ταῦτα, ἐννοεῖται, ἐὰν ἔχῃ κάλυμμα πραγματικότητος ἡ πληροφορία.

*

Ἐτελείωσε, λοιπὸν, ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς! Ἂς δοξολογήσωμεν τὸν Ὕψιστον, διότι ἐβοήθησε νὰ τερματισθῇ ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπαντήσεων, ἀνταπαντήσεων, ἀπαντήσεων, ἐπὶ τῶν ἀνταπαντήσεων καὶ ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς ἐγγράφων! Δὲν εἶναι ἐν τούτοις ὁ εὔθυμος τόνος ἐκείνος, ὁ ὁποῖος προσήκει εἰς τὴν περίπτωσιν. Διότι εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὑπάρχει τὸ δράμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει, ἐπὶ τέλους, κάπως πρακτικῶς, μὲ μέτρα οὐσιαστικοῦ περιεχομένου καὶ πρὸ παντὸς ἀμέσου ἐφαρμογῆς, νὰ ἐνδιαφερθῇ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ ζήτημα τῶν τιμῶν ὀφείλει νὰ λάβῃ προτεραιότητα εἰς τὰ ὑπὸ ἐπείγουσαν ρύθμισιν θέματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει. Διότι κατέστη ὀξύτατον διὰ τὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος δυσανασχετεῖ καὶ ὑποφέρει δεινὴν οἰκονομικὴν περιπέτειαν καὶ ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὴν κρίσιν. εἰς τὴν ὁποίαν καθημερινῶς τὸν ὑποβάλλει ἡ ἀγορά. Ἂς τὸ ἐννοήσῃ ἡ Κυβέρνησις: Δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καθυστερῇ περισσότερον. Ὅ,τι ἔχει ἀποφασισθῇ, νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον, πρᾶξις. Φθάνουν αἱ ἀλληλογραφίαι...

*

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, αἱ Πάτραι ἔχουν κεντρικὸν λιμενάρχην ἕνα λαμπρὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν πόλεμον καὶ μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως προσέφερε σπουδαίας ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἰδιότητα, εἰς πολλοὺς λιμένας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ προαγωγή του ἤδη εἰς πλωτάρχην δικαίως προεκάλεσεν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας, ἡ ὁποία μὲ τὴν εἰλικρινεστέραν ἐκτίμησίν της περιβάλλει τὸν κ. Βλασσόπουλον.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Σύλλογος «Φίλων τοῦ Στρατοῦ» προέβη ἤδη εἰς τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως Ρήγα Φερραίου καὶ Ἁγίου Νικολάου μεγάρου. Τοῦτο θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ καὶ διὰ «Σπῆτι τοῦ Στρατιώτου».

ΠΡΟΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ;

ΤΥΧΟΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑΝ ΘΑ ΗΣΚΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ

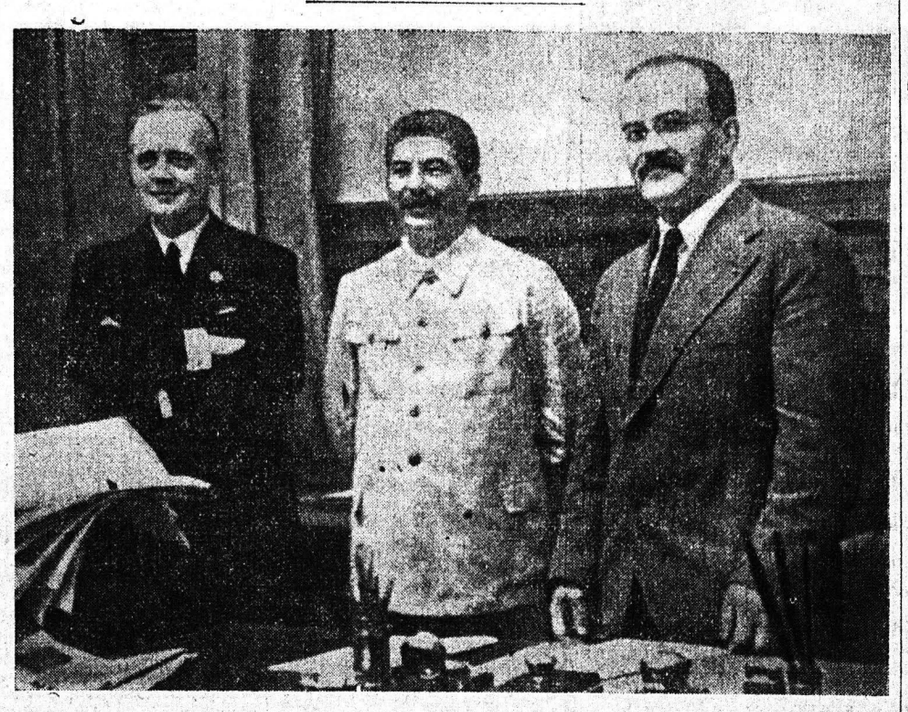

Τὸ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ κατέφερε πρὸ ἡμερῶν δεινὸν πλῆγμα κατὰ τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας, ἀποπειρωμένης νὰ πείσῃ τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην περὶ τῶν ἱμπεριαλιστικῶν ἐπιδιώξεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐγγράφων τηρηθέντων ἐπὶ μακρὸν χρόνον μυστικῶν ἐξ ὧν προέκυπτε πῶς συνώμοσαν ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Στάλιν διὰ νὰ διαμοιρασθοῦν μεταξύ των τὸν Κόσμον ὁλόκληρον.
Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἀνεκαλύφθη καὶ ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία. Εἰς ταύτην, ληφθεῖσαν σήμερον ἀεροπορικῶς μέσῳ τοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων Ι.Ν.Σ. μετὰ τοῦ ὁποίου συνεργάζεται ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» εἰκονίζονται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: ὁ τότε Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν φὸν Ρίμπεντροπ, ὁ Στάλιν καὶ ὁ Μολότωφ εἰς τὴν Μόσχαν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ρωσσογερμανικοῦ συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως τοῦ 1939. Χάρις εἰς τὸ σύμφωνον τοῦτο ὁ Χίτλερ ἠδυνήθη νὰ ἐξαπολύσῃ, ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ὑπογραφήν του, τὸν δεύτερον Παγκόσμιον πόλεμον, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῇ Σοβιετικὴν ἐπίθεσιν ἐκ τῶν νώτων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).—Τὴν προσοχὴν τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων ἐφελκύει πάντοτε ἡ ἀπάντησις τῆς Ρωσσίας σχετικῶς μὲ τὰς ἀξιώσεις της ἐν Αὐστρίᾳ. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐλπιφραν οἱ σιοδεῖαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαιρετίσθη ἡ εἴδησις ἐν Αὐστρίᾳ, ὅπου πιστεύεται ὅτι ἡ ἐκεῖθεν ἀποχώρησις τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων ἀξίζει οἱασδήποτε οἰκονομικῆς θυσίας, ἔγκυροι ἐκπρόσωποι τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων ἐκδηλοῦν ἐπιφυλακτικότητα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκβασιν τῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ Ἀμερικανοὶ παρατηροῦν, ὅτι οὐσιαστικῶς ἡ Ἀμερικὴ καλεῖται νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν, δεδομένου ὅτι μόνον ἡ Ἀμερικὴ δύναται νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Αὐστρίαν πιστώσεις, εἴτε ἄλλην ἐνίσχυσιν. Ἐπὶ πλέον τόσον οἱ Ἀμερικανοὶ ὅσον καὶ οἱ Ἄγγλοι παρατηροῦν ὅτι αἱ Ρωσσικαὶ προτάσεις παραλείπουν σημαντικὰ πολιτικὰ ζητήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Καρινθία, τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσία θέλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν Τίτο, συναντῶσα τὴν ἀκαμπτον ἀντίθεσιν τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων.

Γενικῶς καταβάλλεται ἐκ Δυσμῶν ἡ προσπάθεια νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ γενικωτέρα διάθεσις τῆς Ρωσσίας ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν συνεννόησιν καὶ ἀναγνωρίζεται ὅτι ὁριστικὴ συμφωνία διὰ τὴν Αὐστρίαν ἤθελεν ἀσκήσει σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐφ' ὅλης τῆς καταστάσεως τῆς κοιλάδος τοῦ Δυνάβεως καὶ τῆς Βαλκανικῆς.

Σχετικῶς μὲ τὴν Γερμανίαν αἱ προσεχεῖς ἡμέραι θεωροῦνται κρίσιμοι καθ' ὅσον θὰ καταδείξουν τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῆς νέας πορείας τῶν Δυτικῶν.

Ἤδη τὴν Παρασκευὴν συνέρχεται τὸ Διασυμμαχικὸν Συμβούλιον Ἐλέγχου διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν νομισματικὴν μεταρρύθμισιν τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ τὰ Γερμανικὰ κόμματα θεωροῦν ἀπαραίτητον καὶ ἐπείγουσαν. Καὶ οἱ Ρῶσσοι ἐνδέχεται νὰ μὴ τὴν ἀποκρούσουν. Ἐνδεχομένη συμφωνία δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν νέων συνεννοήσεων διὰ τὸ σύνολον τῆς Γερμανίας. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οἱ Ἀγγλοσαξονικοὶ θὰ προχωρήσουν εἰς τὴν παγίωσιν ὄχι μόνον τῶν ζωνῶν των ἀλλὰ ὁλοκληρου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Σχετικαὶ προπαρασκευασίαι διεξάγονται παρασκηνιακῶς.

"ΠΡΑΒΔΑ,, ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΩΦ

Η ΑΠΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ ΑΠΑΡΧΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ;

Η ΜΟΣΧΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΝΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΚΑΘΙΣΤΟΝ ΑΓΕΦΥΡΩΤΟΝ ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ-ΔΥΣΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 29 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπ.).— Εἰς τοὺς ἐνταῦθα πολιτικοὺς καὶ διπλωματικοὺς κύκλους προεκάλεσεν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἡ μεταδοθεῖσα τὴν πρωΐαν σήμερον ἐκ Λονδίνου εἴδησις, καθ' ἣν ἡ Ρωσσικὴ ἐφημερὶς «Πράβδα», ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἐδημοσίευσε κύριον ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου καταδικάζει τὴν ἰδέαν περὶ συμπήξεως ὁμοσπονδιακῆς καὶ τελωνειακῆς ἑνώσεως τῶν Βαλκανίων, ἐμπνευστὴς τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ Βούλγαρος Πρωθυπουργὸς Δημητρωφ.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι χαρακτηρίζουν ὡς πρωτοφανῆ διὰ τὸ κομμουνιστικὸν μέτωπον τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης τὴν τόσον ἀπροκαλύπτως ἐκδηλωθεῖσαν ἀντίθεσι